

במדבר רבה פרשה יד פ' ד

ה' האמרת היום וגו' וה' האמירך היום וגו' אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני חטיבה בעולם דכתיב (שם ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואני אעשה אתכם חטיבה בעולם (שמואל ב

תנחומא - כי תבא סימן ב

פ' א ומתוך שישראל מוסרין עצמן על ד"ת ועל קדושת שמו לפיכך עשה להם הקב"ה חטיבה וברכה

בעולם שנאמר את ה' האמרת היום וגו', וכשם שישראל עושין חטיבה לפני הקב"ה כך הקב"ה עושה להם חטיבה שנאמר וה' האמירך היום...

תנא דבי אליהו רבא פרשה כח

פ' יא וחכמים אומרים, מזמור לאסף, בא אדריינוס קיסר ותפש אשה אלמנה [ושמה מרים בת תנחום] ושבעה בניה..... הביא את השביעי קטן שבכולם, אמר לו, בא והשתחוה לזה, אמר לו, חס ושלום, איני משתחוה למעשה ידי אדם, שכך נשבענו לו להקב"ה שלא נעבוד לאל אחר, והקב"ה נשבע לנו שלא יחליפנו בעם אחר, שנאמר את ה' האמרת היום [וגו'] וה' האמירך היום....

ברכות דף ו.

ה' האמרת היום (וכתיב) וה' האמירך היום. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם

זוהר ח"ג דף קו:

רבי אבא אמר איש איש כי יקלל אלקיו ונשא חטאו. ת"ח כד הוו ישראל במצרים היו ידעי באינון רברבי עלמא דממנן שעל שאר עמין וכל חד וחד הוה ליה דחלא בלחודוי מנייהו. כיון דאתקשרו בקשרא דמהימנותא וקריב לון קב"ה לפולחניה אתפרשו מנייהו וקריבו לגבי מהימנותא

עלאה קדישא ובג"כ כתיב איש איש כי יקלל אלקיו ואע"ג דפולחנא נוכראה הוא **כיון דאנא פקודת לון ממנא לדברא עלמא מאן דלייט ומבזי לון ונשא חטאו ודאי דהא ברשותי קיימין ואזלי ומדברין בני עלמא. אבל ונוקב שם יי' מות יומת לאו ונשא חטאו כמה לאלין אלא מות יומת. מות בעלמא דין יומת בעלמא דאתי. לאלין ונשא חטאו בגין דמבזי עובדי ידי מבזי לשמשי דאנא פקידית ואסיר הוא אבל מיתה לא אתחייב בהו.**

ברכות דף לה:

תנו רבנן ואספת דגנך, מה תלמוד לומר לפי שנאמר {יהושע א'} לא ימוש ספר התורה הזה מפידך, יכול דברים ככתבן תלמוד לומר ואספת דגנך הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל, רבי שמעון בן יוחי אומר אפשר אדם חורש בשעת חרישה, וזורע בשעת זריעה, וקוצר בשעת קצירה, ודש בשעת דישה, וזורע בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה **אלא בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי אחרים, שנאמר {ישעיהו ס"א} ועמדו זרים ורעו צאנכם וגו'. ובזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית על ידי עצמן, שנאמר {דברים י"א} ואספת דגנך, ולא עוד, אלא שמלאכת אחרים נעשית על ידן, שנאמר {דברים כ"ח} ועבדת את אויבך וגו'. אמר אביי הרבה עשו כרבי ישמעאל ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן....**

אמר להו רבא לרבנן במטותא מינייכו, ביומי ניסן

וביומי תשרי לא תתחזו קמאי, כי היכי דלא תטרדו במזונייכו כולא שתא.

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משום רבי יהודה ברבי אלעאי בא וראה שלא כדורות הראשונים דורות האחרונים, דורות הראשונים עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי זו וזו נתקיימה בידן, דורות האחרונים שעשו מלאכתן קבע ותורתן עראי זו וזו לא נתקיימה בידן.

פרקי דרבי אליעזר פרק כ

פ' א ויגרש את האדם, גורש ויוצא לו חוץ לגן עדן בהר המוריה, ששער גן עדן סמוך להר המוריה, ששם לקחו ומשם החזירו למקום שלוקח, שני' ולעבוד את האדמה אשר לוקח משם

ר' יהודה אומר אדם הראשון שמר את השבת ראשון בעליונים ואדם שני את השבת בתחתונים, והיה יום השבת משמרו מכל רע ומנחמו מכל שרעפי לבו שני'

ברוב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי ישב האדם ודרש בלבו ואמר ידעתי כי מות ישופני ובית מועד לכל חי, אמ' אדם עד שאני בעודי אבנה לי בית מלון לרצני ואשב ובנה בית מלון לרצני חוץ להר המוריה,

זוהר ח"ב דף קצד.

מכאן ולהלאה אהל מועד כד"א {איוב ל} ובית מועד לכל חי. השתא אתייהיב ביה זמנא וחיין קצובין

ויקרא רבה פרשה כח

פ' ג ג' אמר ר"א כתיב (ירמיה ה) ולא אמרו בלבבם נירא נא את ה' אלהינו יהיב לכוון כולא ולית אתון צריכין ליה מן הדין (שם) שבועות חקות קציר ישמור לנו ישמור לנו מרוחות רעות ומטללין רעים ואימתי באלו שבע שבועות שבין פסח לעצרת

שבת דף סט:

אמר רב הונא היה מהלך (בדרך או) במדבר, ואינו יודע אימתי שבת מונה ששה ימים ומשמר יום אחד. חייא בר רב אומר משמר יום אחד ומונה ששה. במאי קמיפלגי מר סבר כברייתו של עולם, ומר סבר כאדם הראשון.

סנהדרין דף נט:

דתניא, רבי שמעון בן מנסיא אומר חבל על שמש גדול שאבד מן העולם, שאלמלא (לא) נתקלל נחש, כל אחד ואחד מישראל היו מזדמנין לו שני נחשים טובים, אחד משגרו לצפון ואחד משגרו לדרום להביא לו סנדלבוניים טובים ואבניים טובות ומרגליות. ולא עוד אלא שמפשילין רצועה תחת זנבו, ומוציא בה עפר לגנתו ולחורבתו.

תנא דבי אליהו רבא פרשה יד

פ' ב שני עמלין הן, אחד... בדברי תורה, ואחד עמל בדרך ארץ, הרוצה שיעמל בדרך ארץ נותנין עליו עמל דרך ארץ, ועליו הכתוב אומר, כי אדם לעמל יולד (איוב ה' ז'), למה הוא דומה, לנווד שנתמלא מים, נשפך והלך לו, לאחר שעה אין בו בנוד כלום, והרוצה שיעמול בדברי תורה נותנין עליו עמל דברי תורה, ועליו הכתוב אומר נפש עמל עמלה לו (משלי ט"ז כ"ו)....

פסחים דף סח:

כתוב אחד אומר {דברים טז} עצרת לה' אלהיך, וכתוב אחד אומר {במדבר כט} עצרת תהיה לכם. רבי אליעזר סבר או כולו לה' או כולו לכם. ורבי יהושע סבר חלקהו, חציו לה' וחציו לכם. (עב"ס סימן) אמר רבי אלעזר הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא יום שניתנה בו תורה הוא. אמר רבה הכל מודים בשבת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא {ישעיהו נח} וקראת לשבת ענג.... רב יוסף ביומא דעצרתא אמר עבדי לי עגלא תלתא. אמר אי לא האי יומא דקא גרים, כמה יוסף איכא בשוקא רב ששת כל תלתין יומין מהדר ליה תלמודיה, ותלי וקאי בעיברא דדשא ואמר חדאי נפשאי, חדאי נפשאי, לך קראי לך תנאי. איני והאמר רבי אלעזר אילמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר {ירמיהו לג} אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי מעיקרא כי עביד איניש אדעתא דנפשיה קא עביד

יבמות דף סב:

{קהלת י"א} בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים, ר"ע אומר למד תורה בילדותו ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא' בבקר זרע את זרעך וגו'. אמרו שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה. תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת.